CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

uuriḃ corpeis ualentes animi robore & lingue
disertitudine pminentes. S; pq̃ diẽ uitri insed̃
attributa. nẽ uenit adducias q̃ extrinsec̃ uenu
unt. pq̃s maxime inflat̃ humanitas Raro enĩ
diues sortẽ s cũ pauplib̃ intelligit ee comunẽ. Et
necesse ẽ ut tales timeant finẽ q̃ deserere mun
dana nolunt & peccatoꝝ suoꝝ penas ẽ scientia
teste formidant Hat ñ redimq redimet ho. ñ
dabit do placationẽ suã. Postq̃ de peccatoribḃ
diẽ quoꝝ inq̃tas calcaneũ circũdant uenit ad
grẽ cuationis erimũ. Et hoc quoq sub ammu
nitione legendũ ẽ Hat ñ redimet id ẽ dñs xps
q̃ diẽ ineuglio. Et nunciate frib̃ meis. Et in
psalmo. Narrabo nom tuũ frib̃ meis. Ipse si non
redimat q̃ fudit sanguinẽ pcioſũ redeptur̃ est
ho. idẽ adã. q̃ humanũ gẽ trãsgressionis uicio
sauciaut Non dabit negantis ẽ q̃a nulla obla
tio. nulla placatio potẽ cõpensare qd̃ nos diui
nitas ẽ digniata redimere Hec pcũ redeptionis
animę suę & laborauit in etnũ. Pars pma ũsicu
li huĩ adsententiã respic supiorẽ q̃a ho liberat̃
ñ dabit do placationẽ suã. nec pcũ redeptionis
aẽ suę Precũ ẽ enĩ. alicuĩ rei cõpensatio. Ho autẽ
qd dabit inpcũ. q̃tatũ qd̃ fieri possit accepit.
Seqr. Et laborauit in etnũ. De fidelib̃ dicõ q̃q̃uis
pcũ redeptionis suę dare ñ possint laborant ta
men in etnũ. dũ hoc agt qd̃ eis adpma ẽtnę unte
pficiat Et uiuet infinẽ qm̃ ñ uidebit interitum
De illis ad huc dicit q̃ laborant in etnũ. Isti enĩ
in fine uiuentes in dno saluatore interitũ ñ uidi
debunt q̃a licet corpe moriant ẽtnę uite mu
nere st̃ ditati. dlii usus istos ita peccatoribḃ esti
mant applicandos. dicentes. laborant in etnũ.
q̃ ppetua ultione dãpnandi sunt. Viuent in
hoc mundo in fine q̃ desperata libertate luxu
riant. Qua ppt̃ in uoluntate erit legentiũ. eli
gere quid seqnt̃. Hos tam̃ de fidelib̃ actenus
dictũ ee pspexim̃. nẽ audiam̃ pfidi q̃nta passuri
sint. Cũ uiderit sapientes morientes simul insi
pientes & stultḃ pibunt & relinquent alienis diui
cias suas. Venit ad sedm̃ dicendi modũ. ubi pecca
tores eũ sapientib̃ huĩ mundi dicẽ ee pituros. &
diuicias suas q̃s magnope diligebant ñ suis s; qd̃
graui ferret extraneis. successoribḃ definit ee
linq̃ndas & ppt̃ quas omia peccata cõmiserant
nec possessione ipsarũ nec ppo successore letaren
tur: sicẽ salemon dicẽ. Inqd̃ peccauerẽ nec letari
potuerẽ. Cũ uiderit peccator utriq; sapientes
huĩ mundi abintertitu ñ posse liberari. ut fuit
solon atheniensis. phylon lacedemoniĩ. aristip
pus & ceteri qui mundane sapientię celeberri
ma laude uiguerẽ. S; uidę eos cõmunit̃ mori.
q̃s diuine sapientię participes estimabat̃ Seqr.
Simul insipiens & stultḃ pibunt. Necesse ẽ enĩ
ut insipiens & stultḃ desperatione peant. cũ suos
sapientes cognouerint interire. Verũ ut hec
magis spualit̃ accipe debeam̃. insipientes s
q̃ pdicationib̃ ppharũ acquiescere
noluerẽ Stulti autẽ iure dicen
di s. q̃nec ipsũ dnm̃ xpm̃ ue
nientẽ recipe maluerunt.
Hii g̃ simul pibunt qm̃ infita
uidicatione dãpnandi st̃. Reliquerẽ
autẽ uidei alienis diuicias suas. qm̃ sper
nentib̃ eis dnm̃ saluatorẽ adgrintes extrinse
as salutis eoꝝ pma ~~tristuler~~ tristiẽ. Et
sepulchra eoꝝ domũ eoꝝ in etnũ tabnacula eoꝝ
in generatione & pgenie inuocabẽ nomina
eoꝝ intris ipsoꝝ. Morientiũ diuitũ popa de
scribit̃ qui s edificant sepulchra magnis trac
tatib̃ exquisita. Videm̃ enĩ quedã mau
solea pulcherrimis rrnatere marmoribḃ
ut domũ estimet̃ ẽtna magnis molib̃ fabrica
ta. Post hec uenit̃ ad eoꝝ tabnacula. que co
piosa largitate fulcita st̃ ut in longas grene
rationes ꝛ pgenies ẽstimi pulchritudine pdu